

ποτὲ γυναικὸς ἀλλοτρίας, καὶ οὐκ ἔστη μέχρι τούτου, ἀλλ' εἰργάσατο μὲν μοιχείαν διὰ τὴν ἐπιθυμίαν, εἰργάσατο δὲ καὶ φόνον διὰ τὴν μοιχείαν, ἀλλ' οὐκ ἐπειδὴ τηλικαύτας ἔλαβεν δύο πληγάς, ἥδη καὶ τρίτην ἔαυτῷ δοῦναι ἐπεχείρησεν, ἀλλ'

10 εὔθέως πρὸς τὸν ἰατρὸν ἀπέτρεχεν, καὶ τὰ φάρμακα ἐπετίθει.

Ποῖα ταῦτα; νηστείαν, δάκρυα, θρήνους, εὔχας συνεχεῖς, τὸ τὴν ἀμαρτίαν πολλάκις ἀναγγέλλειν· καὶ οὕτως διὰ τούτων ἔλεων κατέστησεν αὐτὸν εἰς τε τὴν προτέραν ἐπανῆλθεν ἀξίαν, ὃστε μετὰ μοιχείαν καὶ φόνον ἐπισκιάσαι πως δυνηθῆ-
15 ναι τὴν τοῦ παιδὸς εἰδωλολατρείαν τὴν τοῦ πατρὸς μνήμην. Ὁ γάρ υἱός, ὁ τούτου Σολομῶν ἦν ὄνομα αὐτῷ, διὰ τῆς αὐτῆς ἔλατο παγίδος ἦσπερ καὶ ὁ πατήρ, καὶ γυναιξὶ χαριζόμενος ἀπέστη τοῦ πατρόφου θεοῦ. Ὅρα πόσον κακὸν τὸ μὴ κρατεῖν ἔδοντος, ἀλλὰ τὴν τῆς φύσεως ἀνατρέπειν ἀρχήν, καὶ ἀνδρα
20 ὄντα γυναικῶν εἶναι δοῦλον. Αὐτὸν δὴ τοῦτον τὸν Σολομῶντα δίκαιον ὄντα πᾶσαν ἀφαιρεθῆναι τὴν βασιλείαν, διὰ δὲ τὴν τοῦ πατρὸς εὔδοκίμησιν τὸ τῆς ἀρχῆς ἔκτον μέρος ἀφῆκεν
ἔχειν ὁ θεός.

Εἰ μὲν οὖν σπουδὴ σοι περὶ τοὺς ἔξωθεν λόγους ἦν, εἴτα
25 ἀπερραφθύμησας δικαστηρίων καὶ βήματος καὶ τῶν ἔκεισε στε-
φάνων καὶ τῆς παρρησίας, *(σ')* ἀναμιμνήσκων παρεκάλεσα ἀν
ἐπανελθεῖν εἰς τοὺς ὑπὲρ ἔκεινων πόνους· ἐπειδὴ δὲ ὑπὲρ τῶν